

Zapeljevanje čutov

Nova premiera **Prešernovega gledališča** predstava Prerok po istoimenski literarni predlogi Khalila Gibrana v režiji Barbare Pie Jenič je v soboto v Stolpu Škrlovec nagovorila vse čute gledalcev.

IGOR KAVČIČ

Kranj – Aktualna predstava **Prešernovega gledališča**, ki je nastala v koprodukciji z zavodom Sensorium, SMG Ljubljana in SSG Trst, je slovenska krstna uprizoritev kulturnega dela Prerok in je na kranjskem odru vsekakor nekaj novega, drugačnega. Režiserka, avtorica scenografije in oblikovalka videa ter vonjev je pionirka senzorialnega gledališča pri nas Barbara Pia Jenič.

Avtor Khalil Gibran ima libanonske korenine, večino življenja pa je preživel v Ameriki. Bil je pesnik, pisatelj, filozof in mistik, tudi likovnik, za nekatere celo zapeljivec in heretik. Prav Prerok, njegovo pozno delo, pa velja za vrhunec njegove temeljne filozofije. V njem preigrava misli o življenju in smrti, o vsakdanjih in temeljnih vprašanjih, ki si jih zastavlja slehernik in nanje išče odgovore. V Preroku spremljamo človekovo bivanje vse od rojstva do smrti, pri čemer avtor obravnava najbolj vzvišene in hkrati tudi najbolj vsakdanje stvari, ki so sestavni del vsakega življenja. Gre za delo, ki je kar čakalo na gledališko uprizoritev.

Miha Rodman in Maruša Oblak nas popeljeta v Prerokove mistične krajine. / Foto: Nada Žgank

V dobro uro dolgi uprizoritvi Barbare Pie Jenič v sodelovanju z dramaturginjo Marinko Poštrak in asistentko Kristino Mihelj se srečamo z izborom nekaterih temeljnih tem, ki jih v knjigi obravnava Prerok. Izvrstna igralka, lik Preroka je oblikoval **Miha Rodman**, Almitre pa Maruša Oblak iz Slovenskega mladinskega gledališča, tako govorita o otrocih, hrani in pijači, prijateljstvu, smrti, ljubezni, darovanju ... O tem Prerok spregovori v slovo ljudstvu, s katerim je preživel zadnja leta, medtem ko čaka na ladjo in

svoj odhod drugam. Igralca delujeta umirjeno, meditativno in vseskozi dajeta občutek mističnosti, dajeta občutek, da živita to, kar pripovedujeta. V celoto predstave tokrat še posebno sodita tudi zvok, ki ga je režiserka oblikovala skupaj s Petrom Penkom, k sodelovanju pa je povabila tudi Tineta Terlepa in Igorja Megliča iz ansambla Vedun, in video tapeta, ki se v ozadju spreminja glede na temo in je pravzaprav zlita s celotnim avditorijem. Dodaten učinek so vonji, ki vseskozi prevevajo prostor.

Premierna publika je v popolnosti odprla vse čute in je vseskozi pozorno in v popolni tišini spremljala dogajanje na odru in ob njem ter v simbolnih potezah obeh akterjev, na primer »evharistiji« podajanja esenc vonja ob zaključku, tudi sodelovala. Lahko bi rekli – na ta način tudi sprejemala Prerokove nauke. Predstava Prerok bo v **Prešernovo gledališče** vsekakor privabila tudi novo publiko. Tisti, ki ste Preroka brali, si boste z zanimanjem ogledali tudi predstavo, tisti, ki ga niste, in ste videli predstavo, boste z veseljem posegli po knjigi.